

* * *

Abans de posar-nos a comentar la part més important, segons el nostre humil criteri, del treball del Dr. Sicart, que versa sobre la forma d'instauració de la Secció de Vellesa, volem dir uns mots a propòsit de totes les raons que puguin allegar-se per tal de convèncer de què en una Mutualitat l'esforç dels joves ha de resoldre el cas dels vells que no han pogut gaudir-se d'una organització mutualista.

Per endavant dec dir que en la solució que sobre el problema patrocino, no vaig pensar mai en eliminar els vells. La meua idea era d'admetre les inscripcions a totes les edats i si de fet després en el projecte de la ponència, apareixia la limitació dels 55 anys, és: Primer, perquè així s'evita la possibilitat d'escollir entre ingressar o no a Vellesa preveient el cas de poder cobrar com a invàlid (cosa que representa 50 pessetes més per grup), i segon, perquè els càlculs de les compensacions fan econòmicament impossible l'ingrés a les edats més altes. Doncs, en termes generals, entenc que no és problema mutualista el subvenir al risc de vellesa de les persones d'edat avançada que al seu temps no pogueren organitzar aquesta forma de previsió, amb les aportacions dels joves; sinó un altre problema de companyonia, sobretot en el cas de tractar-se dels qui n'estan necessitats.

Em sembla molt just de sortir a la defensa dels cabals, que jo suposo escassos, de la joventut (i això que jo en sóc desgraciadament molt lluny), precisament perquè ens convé el reforç constant que ella ha de portar-nos i perquè havem meditat sobre el sacrifici que representa pel nou metge, l'atendre als grans problemes que se li presenten (instal·lació, fundació d'una família, previsió, etc.), a l'extrem de considerar no sigui una paradoxa, el pensar pugui algun dia crear-se una forma de previsió per ajudar al jove; al recent llicenciat, tal com avui ens ocupem del vell.

* * *

Són molts d'altres els punts interessants de la monografia del Dr. Sicart dignes de comentar-se; però renuncio a fer-ho. La llargada d'aquest meu treball es ja excessiva i m'interessa detenir-me un bon xic en la forma com es planeja el funcionament de la solució propugnada.

En principi accepta l'autor dues formes d'instauració. Evidentment, tots els seus fervors són per una d'elles. L'altra, la troba farcida de trenca-colls i dificultats, la solució dels quals tot just esbossa.

La fórmula que proposa és: que per un acord previ, tots els socis actuals de la Secció d'Invalidesa passin a fundar la de Vellesa, suscrivint les mateixes participacions en aquesta Secció que les que actualment tenen en aquella.

La concepció del Dr. Sicart és un cop d'audàcia. Voldria, rescabalar-se de no haver pogut crear en el moment de la fundació de la Mutual, la secció de Vellesa; en el qual moment, combinar-la com ara desitja amb Invalidesa hauria estat possible. I partint d'aquesta idea preconcebuda, posa tot el pes de la seva autoritat en joc, per obtenir l'ingrés global. La seva noble ambició el porta a voler aconseguir una cosa que fins avui ha estat un impossible: parir un home fet, en lloc d'un infant com fan totes les mares!

No és pas que no prevegi les dificultats, però tampoc no escatima els mitjans. Vegem-ho.

Per a fer viable la seva solució, dona les facilitats següents:

1.ª Igualar la pensió de vellesa a la d'invalidesa, evaluant ambdues en 150 pessetes, cometent una greu injustícia que ell mateix proclama.

Com pot admetre's que un pobre invàlid, cobri el mateix que un company que, no sols no té cap despesa consecutiva a la seva inferioritat, sinó que malgrat aquesta, pot continuar treballant i per tant ingressant? Cal, ultra això, tenir present, que l'invàlid pot ésser un jove; amb una família en la plenitud de la seva educació i, en canvi, la vellesa, esdevé quan cal suposar que l'individu té menys necessitats a què atendre.

2.ª Proposa de rebaixar la quota fixa a 0'40 pessetes.

Sobre aquest punt no pretenc de discutir la seva conveniència; però sí que em sembla que involucrar-lo en el projecte de Vellesa, és una nova dificultat.

3.ª Per a estalviar de pagar les quotes de garantia, l'import de les quals és de pessetes 36 per grup, les treu del fons mixt, apoderant-se de la quantitat de 245.340 pessetes.

Al bon criteri dels lectors deixo el considerar l'apassionament amb què ha de discutir-se aques-